

‘Geloof draait voor mij om het goede’

VIANEN • Maarten Wisse is universitair docent theologie, maar stond regelmatig met zijn mond vol tanden als mensen hem vroegen in het kort te vertellen wat hij nou precies gelooft. Dat was de aanleiding voor een boek.

Wisse heeft verschillende theologische publicaties op zijn naam staan, maar in zijn woonplaats Vianen zullen weinigen hem daarvan kennen. “Ik vind het leuk dat ik nu een boek heb geschreven dat ik wat makkelijker rond kan strooien, omdat het goed te volgen is voor ‘gewone’ mensen. Dat is tenminste de bedoeling.”

Vorige week kwam het boek ‘Zo zou je kunnen geloven’ uit bij uitgeverij Van Wijnen; het is voor 14,95 euro te koop of te bestellen. De meeste hoofdstukken zijn eerder op het blog van Wisse verschenen (www.geloven.nu). In het boek beschrijft hij eerst vier vormen van protestants christendom: van het traditionele christendom via gemoderniseerd en evangelisch geloof tot wat hij noemt ‘buitenkerkelijk christendom’.

Marco Borsato

De schrijver introduceert elke vorm aan de hand van een karakteristiek lied. Dat varieert van een lied uit de Hervormde Bundel van 1938 tot een nummer van Marco Borsato.

Wisse gaat van alle vormen na wat ze in de huidige tijd te bieden hebben. “Het is niet mijn doel om argumenten op te sommen voor een bepaald soort geloof. Het gaat mij erom welke betekenis je aan geloven zou kunnen geven.” Wat voor mensen van betekenis

is, verandert in de loop van de tijd. Wisse legt bloot welke onderdelen van elk soort geloof aan betekenis hebben ingeboet en daarom moeilijk meer te ‘verkopen’ zijn. “Bij het schrijven dacht ik soms wel aan de kromme tenen die dat bij sommige mensen zal opleveren. Het voordeel is wel dat ik alle stromingen aanpak”, lacht hij. Die brede scope heeft ook een nadeel: “Het was best lastig om de doelgroep te bepalen waarvoor ik schreef. Ik heb zo min mogelijk geschreven over de

onderliggende theologie, terwijl ik mij daar in mijn werk juist wel mee bezighoud. Iemand zei eens tegen me: je moet mensen niet vermoeien met de samenstelling van een gerecht, maar ze laten genieten van de smaak. Dat heb ik geprobeerd. Tegelijk wilde ik mensen die weten hoe het er in de keuken van het christendom aan toe gaat niet afschepen met oppervlakkigheden, dus ben ik soms toch dieper op de materie ingegaan.”

Het brede publiek was een bewuste

keuze. “De scheidslijn tussen kerkelijk en niet-kerkelijk, gelovig of ongelovig is vaak maar moeilijk te trekken. Sommige mensen gaan nog wel naar de kerk, maar zijn inhoudelijk eigenlijk al afgehaakt, terwijl niet-kerkelijke mensen juist wel een groot interesse in spiritualiteit hebben.”

‘Zo zou je kunnen geloven’ is duidelijk ook de weerslag van een persoonlijke zoektocht. Eén van de redenen om het boek te schrijven was immers Wisses wens om in vijf minuten te kunnen zeggen wat het geloof voor hem inhoudt. Is dat gelukt?

“Goede vraag. Laat ik een poging doen: geloof draait voor mij om het goede, om rechtvaardigheid. Wat is dat en hoe bereik je het? Volgens mij kun je dat alleen als je in verbinding stelt met Jezus Christus. Ik zie hem niet alleen als voorbeeldfiguur, maar als de enige manier om echt een beter mens te worden, omdat Jezus God is. De kracht is dan dat andere mensen aan een christen zien: die hééft iets, die leeft ergens uit. Terwijl het nu vaak andersom is. Mensen zeggen: ‘die gaat naar de kerk, maar ondertussen...’”

Een beter mens worden moet je overigens wel oefenen, schrijft Wisse. Daarbij kent hij een centrale rol toe aan doop en avondmaal, als moment om je (opnieuw) te verbinden met Jezus, je medemens en jezelf. Een spannende stelling, want juist het avondmaal is voor veel christenen - van orthodox tot vrijzinnig - een gevoelig punt. “Misschien moet ik daar ook maar eens een boek over schrijven.”

• Maarten Wisse schreef ‘Zo zou je kunnen geloven’.

FOTO: JANNEKE BOOGAARD

Janneke Boogaard